

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedezvényben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRTÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felséges királyunk születésnapján.

(B.) Hatvannyolcz évvel vállaín, ötven éves uralkodás nagy gondjaival terhélten intézi népei sorsát Felséges Urunk. Csak a nagy szigetország királynője és India császárnője Viktoria mulja felül korára és uralkodási idejére nézve egyaránt. Vannak uralkodók, kiknek birodalma hatalmasabb, népe gazdagabb, kormányzása szerencsésebb, de egy sincs, kihez alattvalói mélyebb hűséggel, forróbb szeretettel, őszintébb bizalommal ragaszkodjanak, mint mi hódolattal körüvezett királyunkhoz. És ez igen természetes folyománya annak a szeretetnek, melylyel Felséges Urunk népei sorsát intézi, részt vévén örömeikben és bánatukban egyaránt. Atyai gondoskodása és felvilágosultsága első sorban járult hozzá azon hatalmas lendülethez, melyet pár évtized óta országoszerre tapasztalhatunk a szellemi és anyagi munkálkodás terén. Mária Teréziát kivéve, a Habsburg-ház egy uralkodója sem építettett annyit, mint Ő, emelve fővárosunkat. A nemzet nagyjainak emléke iránt egy uralkodónk sem fejezte ki kegyeletét oly mérvben és oly szépen, mint Ő. A tudomány és művészet Ő benne bírják azt a ritka pártfogót, ki magas műzlesével lelkesíti s az igazi illetőség termékeit fejedelmi bőkezűséggel szivesen vásárolja meg. Szívjóságát évről évre a szegények és a támogatást váró intézmények ezrei áldják. Bámulatos kitartással igyekszik emelni a birodalom véderéjének képzettségét és még jobban felkölti a bámulatot azon széleskörű tevékenység, melylyel államainak nehéz kérdéseit megoldani és sikerre vezetni törekszik. Nagy lelki tulajdonságai vezérszerepet biztosítottak számára Európa fejedelmei között s az ő bölcsességének és mély belátásának köszönhető, hogy sok oly rázkódtatás és összeütközés maradt el, melyek nagy bonyodalmak okozói lettek volna a népek mérhetetlen kárára s a fejlődő kultúra veszélyére.

Ime most is, midőn Lajthán tuli országainak kormányai, részben az ottani politikai közelet szerencsétlen kezű vezetői először maguk között, azután Magyarországgal szemben oly kellemetlen, sőt káros helyzetet teremtettek, Ő feleje fordul a népek várakozása, hogy megoldja a nagy és nehéz kérdéseket a törvény, a méltányosság és a jövő fontos érdekeinek szempontjából.

E nagy uralkodó és nagy ember hatvannyolczadik születésnapját immár nem tekinti csak hivatalos ünnepp-

nek országunkban senki, ki hazáját szereti. Nemzeti érzületünk s alattvalói hűségünk egybeolvad a hálával és szeretettel, mely szívünkben dobog Felséges Urunkért. Esdve kérjük a Mindenhatót, hogy tartsa meg sokáig nekünk s engedje, hogy mint boldog, meglegedett ország jóságos királya még nagyon sokáig „lelje népe boldogságán örömet, és hir, szerencse koszorúzza szent fejét“.

A nőkérdés.

A mult századvégi francia forradalom az emberi jogokért küzdött. Bár vérengző tulkapásában nem maradt nagyon emberséges, de végeredményében mégis megszüntette egyes osztályok kiváltságát, leszedte az igába tört alsóbb rétegek sóhajta viselt lánczeit. Szabadság, egyenlőség, testvériség volt a jelszó egy igazságosabb társadalom megalakulásához és a törvény előtt az emberek, ha nem is egészen, de mégis némiképp egyenlők lettek.

E nagy forradalom óta a nők is követelőbbé hangoztatják igényüket a férfinnel egyenjogúságunk iránt. Hiszen ők is az Isten képére vannak teremtvé. Igaz, hogy a bibliában az áll, hogy a férfi parancsoljon a nőnek, de hiszen a szentírás sok egyéb tekintetben is már csak írott malaszt. Egyre hangosabban vindikálja magának a nő az egyforma részt a nyilvános és magánéletben. Ez a nőkérdés azóta minden forradalom alkalmával egyre kiáltóbb lett, azonban még mindig nincsen teljesen megoldva sem törvényben, sem a társadalom szokásaiban, melynek felfogása előítéletekkel nehezebben megdönthető, mint az írott törvény paragrafusai. A férfi a nőt, bármennyire tiszteli is benne a hitestársat, az anyát, bármennyire is engedelmes rabja szépségének, bájainak, a férfi azért a nőt mégis csak alárendeltnek tekinti. Igaz, hogy a férfi bánásmódjában manapság mindinkább a galantéria és a gyöngédség nyilvánul, s a magyar nő, bár „urának“ szólítja a férjét, annak nem szolgálója, hanem „felesége“ és „házastársa“.

De a nőkérdés nem is onnan származik, hogy a nők melegebbé volna a házasság gyámságát. Oka ennek inkább az a körülmény, hogy mostanában nagyon sok nőnek nem nyílik alkalma belépni a házasságba, s hogy társadalmi és életfentartási viszonyaink a mult időkhez képest alaposan megváltoztak. Régebben a

termelés sulypontja inkább a családi háztartásban rejtett. A kenyérszerző munkából minden családtag tehetősége szerint vette ki részét. A primitív életviszonyok nélkülözhetetlenné tették a házban a gondos gazdaszszonyt, nem is késett sok a férfi, hogy házastárs után nézzen, kinek ő munkájával megszerzi a kenyeret, s aki viszont neki boldog otthont teremt. Így van ez nagyjában még most is faluhelyen, ahol ritka madár a nőtelen gazdalkodó. Ámde a mi városi életünk mostanság nagy ellentétben van a vidéki élettel. A mezei gazdalkodás össze nem egyeztethető a nagyvárosi élettel, sőt a kisipar is mindinkább kiszorul, helyét engedve a nagyiparnak, mely megöli konkurencziájával. A hajdani mesterember gyakran átváltozik gyári munkássá. És a nő, ki hajdan segítőtje volt férjének, szintén beáll a gyárba munkásnak s olcsóbban dolgozva, lenyomja a férfi munkabéréét. Ez pedig kétszer is meggondolja magát, vajjon bizonytalan existenciájához, mely annyiszor ki van téve a munkanélküliség esélyeinek, kössön-e még nőt is, meg éhes gyermekereget.

Még inkább érezhető azonban a házasságtól elretentő viszonyok sulya a középosztályban. Az igények annyira felszaporodtak, a közvetlen életszükségletek annyira megdrágultak, hogy a kishivatalnok, de sőt az előkelőbbek is, a tanító, a bíró, nem keres annyit, hogy rangjához illően tartson el egy családot. A házasság vagyontalan emberre nézve már nem jelent többé családi félszket, hanem töméntelen gondot, mely előtt mind többen kitérnek azzal, hogy nőtelenek maradnak. A hozomány nélküli leányok pedig ritkán kapnak férjet s kénytelenek kereset után járni. Követelik tehát ők is részüket a kenyéradó munkában. Ha nem lehet hitvestársa a férfinak, ki nem akar, vagy nem képes családot alapítani: a nő követeli jogát, hogy konkurrens lehessen a munka terén. És félelmetes konkurrens. Mert a könnyebb szellemi munkát talán jobb odaadással végzi, mint a férfi, s a mellett jóval olcsóbban, mivel kevesebb az igénye. A nő, ki maga varrhatja ruháját, főzheti reggelijét, vacsoráját, ki könnyebben megtagadhat magától minden élvezetet, a nő a kisebb fizetéssel nagyobb jólétre tesz szert, mint a férfi a nagyobb keresettel. Érezteti tehát veje a konkurencziát, s egyre hangosabban követeli egyenjogúságát úgy a magán-, mint a nyilvános életben is. Ő is akarja részét az állam, a társadalom vezetésében. Ügyvéd akar lenni, és orvos, és bíró. Egyforma a fér-

TÁRCZA.

Emléksorok.

— A Közérdek eredeti tárczája. —

Ha mosolygó párok repülnek előttem a poros uton tavakarikázva, úgy jön nekem, mintha az ő-kor bástyáiból szárnyacsattogások között denevéreket látnék az öreg idő hordójáról leváltott abroncsai felett egymás versenyképességeért harcolni; ha telefonon keresztül halhatatlan halandók hangjai meglevenedve kerülnek fülem elé, mintha légiókbeli harsonák zengnék körültem a tudomány kiaknázhatatlanságát, és ha kis szobám felhőmályában le s fel lengő sötét árnyak elriadnak a villanylámpában megjelenő fény elől, szemem kutatni vágyik abban az ezüstös, hold fényét utánozó világban, felfedezhetni újabb csillagot, mely beragyogná nekünk kifürkészhetetlen utainkat.

Mi szép és jó mind ez újabb találmány is!

Kinek min akad meg a szeme? nekem mindezeknél még jobban tetszik a régebbi, de párjában utólríhetetlen vasut felfedezése!

Valahányszor a vonatnak fűtőt, dűbörgését hallom, felzaklatja nemcsak a táj csendjét, de előlti egész valómat kedves, kelepelő tehetősége.

Elragadtatásomnak csak egy szóval adhatok kifejezést — nagyszerű.

Nem tudom, ki hogy van? de én úgy vagyok vele, ha valamiben gyönyörűségem telik, első gondolatom azt kedves enyéimmel megosztani; annyi azonban bizonyos, hogy közülük nagyobb része — ha a jelenkor

előrehaladottságában tűnődik — ósapáinkra gondol. Ők, kik sirba szálltak, mielőtt mindezen intézményeket, műveket élvezhették volna, mit szólnának, ha a magas égbolt csak pillanatra is megnyílhatna előttük; ha szemök a földre vissza pillanthatna ide, hol minden szebb, jobb, bámulatra méltóbb, mint valaha?

Vizont azt képzelem, ha az én lelkem a kétes más világba szállt volna régentén, s ott nyugodalmat nem találván, elkárhozva boljougna — a szász néphit mondái szerint — valamely „básméd“ (erdőlány) módjára az erdélyi havasok között várva a megváltás óráját: elég lenne csak egyszer is hallani, a patak morajával egyesült, hegyek között nyargalászó vonat zakatolását, látni, mintha gőzpárát prűszkölő sárkány rontana a sziklafalon át, messzire pirosuló tüzes szemével felemészítve az útjába akadt virágokat; csak egy pillantás is elég lenne a szirt ormára, amint kavargó füstfellege gőzerővel karolja át a vadont, hogy ijedtében újra meghaljon a lélek!

Minap egy magas hegyektől körített katlanszerű völgyben barangoltam. A szikláról alázuhanó patak szélén haladva, hallgattam a rigó fűtőt; ellentétje-kép éles vonat-fűtülés szelte át a levegőt. Ez elhagyott csendben borzalmasan kelt utra a gőzös döcögése a felettem lévő hegyeken; a kék mennybolt fátylába kapott kormos füst fellege; majd lecsapott a naptól bearanyozott sziklák koronájára.

Sistergése felélesztette a tüzet lángoló arczomban és ijedtemben a lihegő mozdony tüdejével vetélkedett szívem dobogása.

Amily közel állottam a rémülethez, oly gyorsan jőzantott ki megdöbbenésből e felséges látvány.

Szerettem volna repülő szárnyaira a halhatatlanság szinarany porát rászórni, de fogva tartott az igézet. Csak mikor már egész pompájában futott végig a hegy körvonalain, láthattam újra pipáló füstjét sziporkázni: éreztem, hogy borzalmas szépségében tulszárnyalja az ég és föld birodalmát.

Ennyire terjedt rajongásom a vasut fonalán! kivált mióta ragaszkodásom árán, hálás karjain visszahozott Erdély cukros hegyei közé; ez édességgel tele rakhatom zsebeimet, ha majd visszatérek otthonomba, szépséges itt időzésem emlékeiből merithessek tápot — bőjtös napjaimnak.

Mily jól eső melegség fog kisugározni felem meggyűjtött emlékeim sorából, ha nyári délutánok helyett téli esteken, pattogó kandallóm tüze mellett fogok lapozni bennük. E holt betűimmel megörökített emlékeim fel fognak támadni, s ezekkel újra átélem gondolatban az itt eltöltött napokat, melyek lelkem kalendáriumban ünnepnapok gyanánt, szívem mélyéből merített, letörülhetetlen jegyzékével iktatom be.

Egyik szép napom vázlatát mégis külön papírra próbálok vetni, habár érzem tollam gyengeségét; de azért betűimet rendbe szedve, sorokba foglalom, mint hideg kőlapba vésett emléket. Egy kirándulási nap jött szóba; mátol holnapig határoztuk magunkat rá.

Mint rendesen, ha valamit melegeben kovácsolunk ki, gyönyörűségünk telik az onnét kisugárzó szikrák ragyogásában, ily módon voltunk ez ohajunk kivitelével is.

Tehát petrozsényi kéjutazás, Szurduk-szoros megtekintése?!

fival. Nem elégszik meg azzal, amit eddig is kivivott: hogy nincs úgy szólván kalitkába zárva, mint a keleti nő, hogy nem áll gyámság alatt, mint az ókori római, vagy a középkori nő. Vágyait többé nem elégíti ki, hogy szabadon kezelheti vagyonát, hogy magánjogilag egyenlő a férfival, hogy alkothat végrendeletet, átvehet gyámságot, vállalhat jótállást. Szavazni akar, parlamentbe vágyódik, s bírói széken akar ülni.

Pedig ezek a vágyak lejtőre vezetnek. Testi szervezete ellent mond annak, hogy a honvédelemben a férfival egyenlő kötelességeket teljesítsen, szellemi egyenlőségében pedig tulnyomó a kedélyvilág, mely befolyásolja józan ítéletét. A nyilvános szereplés, a parlamenti tevékenység, a bírói szék nem neki való. Nyírsunk a nőnek tért ott, hol tehetsége áldásosan nyilvánul: az elemi oktatás, a nőnevelés, a betegápolás körül; engedjünk neki minden olynemű tevékenységet, mely emeli erkölcsi méltóságát. Egyébben azonban mindenkor törekedjünk arra, hogy a természeti rendeltetésnek megfelelően: legyen az állam a férfié, a család legyen a nőé.

Vegyes hírek.

— **A m. kir. 21. és 22. honvéd ezredek** összes csapatai városunk területén ünneplik meg Ő Felsége születésnapját fényes tábori isteni tisztelettel. Megragadjuk az alkalmat, hogy úgy szokolázi Boxichevich Lajos vezérőrnagy, dandárparancsnok urat s e kiváló vezénylő vezetése alatti tisztikart, melyben igen számos kedves barátunk teszen szolgálatot, valamint az összes csapatokat a legszívelebben üdvözljük azon biztos reményben, hogy a buziási hadgyakorlatok folyamán Felséges Urunk legmagasabb meglegedését is ki fogják érdemelni.

— **Fényes esküvő** folyt le e hó 15-én hétfőn délután 5 órakor. Szilágyi Gizit, Szilágyi Farkas nagyenyedi ev. ref. lelkész kedves és szép leányát vezette oltárhoz Kiss Pál államgimnáziumi tanár. A polgári esketést Kovács Gyula polgármester végezte igen szép beszéddel, a templomi áldást Jancsó Sándor ev. ref. lelkész adta a fiatal párra, szokott ekesszólásával kérve Isten áldását az új frigyre. Tanúk és illetőleg násznagyok voltak: Tóth Miklós árvaszéki elnök és Folyovich Sándor kir. közjegyző; nyoszolyóleányok: Póth Irenke, Folyovich Annuska; vőfélyek: Bodrogi János Bethlen-főtanodai tanár és Nagy Béla kir. mérnök. Diszes násznép kísérte úgy az anyakönyvvezető elé, mint a templomba a házasulandókat. Egyházi szertartás után fényes lakoma volt a menyasszony szülői házában. Magunk részéről is tartós boldogságot kívánunk a fiatal párnak: a menyasszonynak, ki kedves, szeretett gyermeke városunk egyik előkeio családjának, mindnyajunk tiszteletében és szeretetében álló lelki pásztorának; és a vőlegénynek, ki enyedi tartózkodása alatt fényes tehetségének adta számos jelet, aki nekünk is kollégánk, lapunknak belső dolgozó társa volt és számos érdekes cikkel gazdagította lapunk tartalmát. Isten vezérelje őket új életpályájukon.

— **Hymen.** Sturm Mihály Abrudbánya városi jegyző f. hó 20-án d. e. 9 órakor tartja esküvőjét Verespatakon Derzsi Sámuel kedves leányával, Derzsi Etelkával. Sok boldogságot kívánunk.

— **A szomorú emlékekben** gazdag Nagy-Enyed város egyik legszomorubb napjáról beszélt ref. templomunkban múlt vasárnap Jancsó Sándor ref. pap. A kitűnő szónok tartalmas és hazafias szellemű szép beszédben eleveitette fel az ezelőtt 240 évvel történt események emlékét, midőn az ellenség városunk lakosságának hajlékait pogány módra feidulta, romhalmazzá tette. Kár, hogy a közönség ez alkalommal is csak a rendes számban jelent meg az istentiszteleten, mely körülmény bizony nem mutat valami nagy érdeklődésre a béke áldásait élvező utódok részéről.

— **Ünnep.** Nagybologasszony napját Nagy-Enyed város hatholikus közönsége ez évben is a szokott kegyelettel ünnepelte meg. A róm. katolikus templomot az ájtatos közönség zsufoltság töltötte meg, ahol a misét Deli Ödön házfőnök szolgáltatta megfelelő segédlettel. Az egyházi beszédet Székely Policarp áldozár mondotta.

— **Honvédeink.** E hó 15-én este 9 órakor érkezett meg a 21. honvéd gyalogezred Csasznyi Valér ezredparancsnok vezetése alatt zeneszóval, miután az egész napot csatározásban töltötték. 17-én Maros-Vásárhelyről a 22. honvéd gyalog ezred érkezett meg, szintén csatározás után. 18-án Ő Felsége születésnapján a kis gyakorló-téren (holtmarosi rét) tábori mise lesz reggel 8 órakor. Ugyanez nap d. u. 4 órakor hagyja el városunkat a dandár, hogy a buziási hadgyakorlatokhoz siessen. A tüzérség Tövisen, a huszár-ság Felenyeden lett elszállásolva.

— **Országos vásár.** Nagy-Enyed városában a nyári kirakó vásár előnapján a baromvásár kezdetét vette e hó 16-án és még most is foly. A marhaállomány felhajítása rendkívül nagy, a kereslet azonban kicsiny volt. Az országos kirakó vásár e hó 19-én, pénteken, lesz, amikor is — az előjelekből ítélve — sem a kereslet, sem a kínálat nem lesz nagy.

— **Husvét napjának újabb megállapítása.** A bécsi és vatikáni csillagta vezetői részéről husvét idejének könnyebb és határozottabb megállapítása újból el lett határozva. A 325-ben tartott niceai zsinat határozata szerint husvét ünnepe az első tavaszi holdtöltét követő első vasárnapra esik és így az ünnep márczius 22-től április 25-ig bármely vasárnapon lehet. Most e két csillagász megállapítása szerint husvét ünnepe a nap-éj-egyenlőség után a 3-ik vasárnapon lenne, így ez ünnep és a többi is, amelynek napja mostanáig husvét után igazodott, ezután mindig csak egy meghatározott héten belül ingadozhat. Így husvét hétfője csakis április 4-ke és 11-ke között, pünkösd pedig május 23-ka és 30-ka között lehet.

— **Nyilvános köszönet.** Dózsa Emma ó nagysága Nagylakról a marosújvári szegénysorsú iskolás gyermekeket segélyező egyesület alapító tagjai közé lépett s az alapító tagsági díjat 5 drb aranyban az egyesület pénztárába befizette. Fogadja ó nagysága egyesületünk nevében forró és hálás köszönetünket. Nemes adománya eszembe juttatja a megváltó mondását: „Amit egy-

nek e legkisebb között tesztek, annyi, mintha nekem tennétek“ Maros-Ujvárt. 1898. augusztus hó 14-én. Friedenliebi Fritz Pálné elnök. Jován Antal titkár.

— **Brazília új fővárosa.** A brazil kormány még 1891. évben elhatározta, hogy a birodalom székhelyét más, Rio de Janeiroal egészségesebb és az ellenség támadásainak kevésbé kitett helyre teszi át. Evégből 1892. évi április 18-án a kormány 22 tagból álló bizottságot nevezett ki és megbizta, hogy egész Brazíliában keressenek egy, a fővárosnak alkalmas helyet. Pár évi folytonos kutatás és tanulmányozás után végre a bizottság, melynek elnöke Cruls, a rio de janeiroi observatorium igazgatója volt, megszerkeszthette jelentését és benyújtotta a kormánynak. E jelentés szerint Brazília jövőd fővárosának 14.4000 □ kilométer területre lesz és Közép-Brazília fennföldjén, Sierra dos Pyreneos vidéken fekszik, ahol a Tocantin és a Parana-kyba folyók erednek. A város körülbelül 1000 méter magasságban lesz és teljesen mentes a sárgalázról. A sok folyó, mely e fensikből fakad, egy millió lakosság mellett minden egyes lélek részére 1000 liter friss, egészséges vizet biztosít. Az új fővárosból csak 18 óra alatt lehet vasuttal elérni a legközelebbi kikötőt. Ez tekintélyes távolság, de épen emiatt választotta a kormány e helyet, miután emlékezetében van az a pusztítás, melyet 1893/4. években a De Mello és Saldanha tengernagyok parancsnoksága alatt állott rebelis flotta okozott.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora- és hegedű-zenemű-folyóirat ép most megjelent XVI. füzetét tartalmazza a következő zenemű-ujdonságokat: I. Ivánfy I. „Huzd cigány, huzd!“ II. Fekete I. „Minapában haragos volt a babám“ 2 magyar dal. III. Reinecke Károly „Nászmenet“ szalondarab. IV. Richtelberger L. „Szilvalagy“ keringő. A minden zongorázó és hegedűsöknél kiváló fontossággal bíró olcsó zenemű-folyóirat havonta kétszer jelenő, mindenkor 10-10 oldal zenét tartalmazó füzetet a legújabb és legjobb választékát hozzák a modern és időszerű magyar dal-, műdal-, szalondarab, tánczene, kouplek s hegedűdarab ujdonságoknak. Hat füzet egy negyed-évben, 60 oldal zeneművel, melyre 1 frt az előfizetés. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország“ Klöcker Ede zenemű-kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengegy-utca 62/a, honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Közgazdaság.

Mit tegyünk szarvasmarha-tenyésztésünk javítása érdekében?

Nem szenved kétséget, hogy az ország szarvasmarha-állománya az utóbbi időben nemcsak számban, de minőségileg is jelentékenyen javult, mégis távol áll még a nyugati országok, nevezetesen Anglia, Belgium, Hollandia, sőt Németország szarvasmarha-állománya mögött is; sem minőségileg, sem hasznouhajtás tekintetében azokkal fel nem veheti a versenyt, azért leginkább, mert nálunk — egyes jobb gazdaságoktól elte-

Jól van, aláírjuk! első sorban magam, kinek vállalkozó szelleme az isteni vidék határán is tul hatolni merészkedne.

Korai felkelés 3-4 óra között! Ez az, ami kissé akadálykép vonul az excoursiók lépcsőzetén; de kis baj ez csak az esős idővel szemben! Láb alól seperhetjük az ily akadályt és álljunk készen a jelzett időre...

Lefekvés előtt még az ablakon át gondosan körülnéztem a láthatár felett, de sehol egy vész jelző felhő sem állta utamat, gondolatomon áthidaltam a menny hullámain; s a Gönczöl szekerén is tul szerettem volna menni Dávid hárfája elé zsolnárt zengeni pár napi szép, tiszta időért. A holdnak nem lévén kedve audienciát osztogatni előre sejteté, hogy rácsos kapuján keresztül udvarát nem látatja, s ebben megnyugodva álomra tértem.

Nem csalódtam! dereggett a reggel teljes pompájában; sehol egy ijesztő árny a tiszta égen, indulhatunk!

Csak a távolban sorfalat képező vagonokat kellett megpillantanom, hogy álom elillanjon szememből és vig kedvre tegyek szert!

Alig győztem bevárni az indulást, de mikor végre egy taszitással tova siklott velünk a gőzmozdony, szivemet csititanom kellett, mert ha ily lázas dobogással halad, fokozatosan versenyezve a vonat sebességével, kis nyergéből könnyen kiszökkenhetnék, még mieelőtt e remek ut czelját elérhetné.

A vidék vadregényessége lebilincselte az egyik nyitott ablak mellé, s még a nap aranyos hálóján is keresztül merültek fel egyes emlékeim hantjai; mindegyik szép, kedves volt nekem, de még is az, mely valamely utazásom alatt lett eltemetve, a többinél magasabbra

hantolódott, s én erre helyeztem a legnagyobb nevelts koszorut, mit képzetem utamba akadt virágaiból font.

Milyen más érzés még is, ha gondos garde des dame-ok oldalánál biztonságba helyezkedhetünk a vonat szakaszában; mintsem minduntalan rettegni kellessen a kellemetlenségektől, melyek ritkán ugyan, de mégis előfordulnak egyedül utazó nőknél.

Jót nevelhetnék, valahányszor eszembe jut, mint kullógott odább pirlva egy tolakodó ur, midőn egy magányos utitársnőjét ostromolta kérdéseivel de a következő párbeszédre vége szakadt kíváncsisága:

- Hová utazik?
- Haza!
- Honnét jön?
- Hazulról!
- De kérem nagyságod, hogy lehet az, hazulról, haza, hát merről jött?
- Onnét!
- És merre megy?
- Amarra! — felelé a nő kitérőleg.

Megvallom, nekem sok tréfát tesz az utazás alatt ily módon átélrt ártatlan hecczolás; de mindazonáltal jobban esik, ha fejemet nyugodtan oda hajthatom kupém párnájára és tudom, hogy felettem örködve terjeszkednek ki gondozó karok. Ily gondolatokkal foglalkozva, édes biztonságban haladtam Petrozsény felé magam hegyen, kilencz alaguton keresztül, két gőzmozdony segítségével.

Itt egy zugó patak mellett, amott egy török őrtorony romjai körül, majd két sziklasoron végig a nyolczadik alaguton keresztül (mely húséges kalauzom szerint számítva menet 6, jövet pedig hegy lefelé 4 perczig

tartó) a föld alatt egész életnek tetsző időszakot átutazni, pazar élvezet!

Még egy nevezetesség, mielőtt végállomásunkra érünk. A Csetatea Boli barlang keskeny szája szemünk közé gunyos asítással vigyorog sötét nyílásban; a mellette elhaladó vonat robogásában megtörik szép, friss csermelyének csörömpölése, mely belső terméiből egyedül kerül elé az utasok üdvözlésére, mintegy csevegésével értésünkre adni, hogy látogatót a tuloldalra é vő bejáratnál szives fogadtatásban részesíti.*

Már magában véve eddig is kielégítettem volna a sok látivalóval, de mikor a petrozsényi állomásnál reánk várakozó jó fiakeresünk — vonattal nem közlekedhető — Szurduk-szoros felé vitt, elragadtatásomban nem tudtam, mit néztek meg legelebb.

Erdély legnagyobb hegye „Páring“ 2520 mtr. magas csucsával még a hires Retyezát (mely 2506 mtr.) magas völgyénél is nagyobb bámulatba ejt; ködkepeben játszadozik a napsugár, amott még fehérik rajta hóréteg, messzire fénylik mint valami tündérek tava, fantáziám oda képzelel a jó tükörében fészülő Loreleyt. A sziklák rézsutjain szalagként fut végig a Páring természetén egy visszamaradt téli hófonal. Erdély e királyának lábainál össze ölelekezik a magyar és román két Zsil folyója, testvéri egyetértésben halad két sziklafal közé szorulva Románia felé; a magunk utja is erre vezet a víz hulláma felett Szurduk-szoros jobbján.

Itt mindenből sokat, de az égből legkevésbébbet láthatunk, kicsi volt annak láthatára a természet bája felett.

Meglepett, mikor a hegycsucskból kimagasló fényfák koronái egyszerre tulfelöl integettek nekünk; az

* E barlang hossza 20, magassága 16 méter.

kintve — u olyan taka annak okvet not hajtó a

Igaz ugya rül sem jár hogy különö tunk, miunde lyásu, mel csaknem m gokkal val az állat, me annyi táplá lanul szük vessze. Ilye jet ad, az hajt olyan lelőbb taka hasznot ha lelő takar illetve tete teljesebbé selnek.

Sajnos, szántva, se állományát még nem ges takar bükkönyny mert ezek mest adna ban a mes terjed oly onnan van ket szeret tekesithet. ből csak k gál nem i különösen rolni, mint ben talán eddiginél előkészítés termékeny

Egy va kell arról mert csak tésünket mány-hiá gondot a tesszük, s

Az úzi gott, mit kekhez, u h o m o k - Tarlórépa csekély a

egyesült s most je

A szo forrásabó hoz haso frissülve

Mi is

Bizony

Vékon

hogy M

huzzon.

kező so

József a

királyán

Sándor

forgalom

keresked

Alább r

neveit:

főfelügye

Pöppel

Továb

kis házi

töztől k

Halt!

Romá

nem mo

hetem

rajtam

Elvég

ennél va

ki határ

jebb ha

kintve — nem részesítik a szarvasmarha-állományt olyan takarmányozásban, amilyen takarmányozásra annak okvetlenül szüksége volna, hogy erőteljes, hasznos hajtó állattá fejlődhesse.

Igaz ugyan, hogy a tenyésztés megválasztása körül sem járunk el mindenkor kellő szakértelemmel, s hogy különösen kevés és silány minőségű bikát tartunk, mindez azonban távolról sem olyan káros befolyású, melyben az ország szarvasmarha-állománya csaknem mindenütt részese. Szalma és hasonló anyagokkal való teleltetés mellett először is törpe marad az állat, mert ezek a takarmányok nem tartalmaznak annyi tápláló anyagot, amennyire az állatnak mulhatatlanul szüksége van, hogy testét gyorsan nagygyá növesse. Ilyen takarmányozás mellett a tehén kevés tejet ad, az ökör nem bír el nagy terhet, s így nem is hajt olyan hasznos, mint aminőt hajtana jobb megfelelő takarmányozás mellett. Az állattenyésztés igazán hasznos hajtó csak akkor lehet, ha az állatok megfelelő takarmányozásban részesülnek, nagyobb munka-, illetve teteményképességet fejtenek ki, nagyobb, erőteljesebb fejlődnek, s így nagyobb értéket is képviselnek.

Sajnos, sokkal több rétt lett immár feltörve, felszántva, semhogy a meglévő ország szarvasmarha-állományát eltartható; ez azonban magában véve még nem baj, mert a hiányt könnyen lehet mesterséges takarmányfelekkel, lóherével, luczernával, zabos búkkönyvel, répával stb. pótolni, annyival is inkább, mert ezek a takarmányfelek rendszeren nagyobb termést adnak, mint a természetes kaszálók. Hogy azonban a mesterséges takarmányfelek természetesen nem terjed oly mértékben, amiként az kívánatos volna, onnan van, mert a magyar gazda csak olyan növényeket szeret természetesen, amelyeket a piacodon azonnal értékesíthet, s nem szívesen ad olyannak is földet, melyből csak közvetve lát hasznos, s amelynek hasznosságát nem is minden gazda látja be. A lóherén kívül különösen a répa termelését kellene mindenütt felkarolni, mint a legjobb minőségű takarmányokét, s amennyiben talán nem áll nagyobb terület ezen célra az eddiginél rendelkezésre, legalább a talaj gondosabb előkészítésével, a műtrágyák használatával kell a talaj termékenységét fokozni.

Egy vagy más módon, de mindenesetre gondoskodni kell arról, hogy bőven álljon takarmány rendelkezésre, mert csak ilyen módon tehetjük szarvasmarha-tenyésztésünket jövedelmezővé, csak majd akkor, ha takarmány-hiányt nem szenvednek az állatok, fordítsunk gondot a tenyésztés megválasztására is; előbb ha tesszük, se lesz annak eredménye.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Az üzlet majdnem ugyanazon korlátok között mozgott, mint a múlt héten. A jelenleg keresettebb cikkekhez, nevezetesen téli búkköny, téli borsó, homokbúkköny, a biborhere is sorakozott. Tarlórépát csak mérsékelt keresnek, muhar iránt csekély az érdeklődés.

egyestül Zsil is mintha bölcsőjében egyet fordult volna s most jobb oldalunkon csapdostak hullámai.

A szoros bajjára kerültünk. Poharammal a sziklák forrásából merítetttem jó ivóvizet, mely kis facsatornához hasonló forgács darabkával volt felfogva, s ezzel fel-frissülve értünk a határ szélére.

Mi is itt a különbség?

Bizonyos tekintetben igen sok, szemre majd semmi.

Vékony, hosszú patakocskák siet le a sziklák közül, hogy Magyarországot és Románia között határvonalat húzzon. Közel hozzá egy szirt homlokába vésvé következő sorokból álló emlék-tábla díszlik: „I. Ferencz József ausztriai császár stb. és Magyarországot apostoli királyának dicsőséges uralkodása alatt dr. Wekerle Sándor m. miniszterelnöksége idejében a nemzetközi forgalom czeljára államköltségen építette Lukács Béla kereskedelemügyi m. k. miniszter 1893—1894-ben.“ Alább még külön jelzi az ut fázódásában építkezők neveit: „Hartig Sándor kir. műszaki tanácsos, építési főfelügyelő, Lukács József kir. főmérnök építési ellenőr, Pöppel Gyula kir. mérnök építészvezető 1893—1894.“

Tovább, egy kis kanyarultnál, csorba karfa mögött kis házikó áll, hozzá tartozó román katonaruhába öltözött két határőrel.

Halt! eddig és nem tovább!

Románul ugyan nem sokat beszélék és amit tudok, nem mondhatom nekik — én Istenem, csak nem küldhetem őket mindjárt az ördögökhöz — akkor inkább rajtam lett volna a sor „Dráku“-ba menni.

Elvégre is néhány zengetes magyar szóval — kell-e ennél valami fülbemászóbb? — engedélyt eszközöltünk ki határhozáról, hogy utlevél nélkül Romániába beljebb hatolhassunk.

Csarnok.

A dráma vége.

— A Közérdek számára írta: Perényi Lajos.

Egymás mellett ültek a kis tarka pamlagon. Most nem a színpadon folyt a játék. Szerelmi jelenetük — nézők nélkül, sugó nélkül.

A rococo butorzatú szoba közepén függő lámpa rózsaszínű fűvegén át kellemes félfomályban derengett.

Egy csók . . .

— Szeretlek!

— Imádlak!

Pedig hazudott Aladár.

— Boldogságom megmérhetetlen!

— S ha egy perc kebleden mérhetetlen kincsekkel felér, ugy nincs annyi gyémánt a föld kerékében, hogy megfizetni lehetne most boldogságomat.

— Oh ölelj! Oh árássz el csókjaiddal a végtelenségig, Aladárom!

— Minden szavam, minden tekintetem csak azt mondja, hogy: i má d i k!

— Bár most érne az örök álm, hogy a legboldogabban halnék itt meg melletted.

— Ne emlegesd Irén a halált, mikor oly szép melletted az élet!

Igy csevegtek el édesen nagyon sokszor. Akárcsak a színpadon. Pedig saját szívökkel játszottak, különösen Irén. De ő nagyon boldog volt. És annak látszólagos tudata, hogy Lászlófi szereti, végtelentül boldoggá tette. Rabja lett ennek az embernek. Boldogtalan volt azon nap, ha nem látogatta meg.

Pedig nem érdemeite meg. Lászlófi Aladár hős színész volt. Alakításait a nagy közönség nagy érdeklődéssel nézte mindig végig. Az a színész volt, ki valóban ki tudta aknázni szerepeinek hatásos részeit. A francia modern drámák nagyszabású szerepei voltak alakításainak fénypontjai. Egy szóval igen jó színész volt. A teljes sikerhez nem kis részben járult érzetlejes bariton hangja és szép alakja. De nem csak a nagy közönségnél bírt rokonszenvvel, hanem pályatársai előtt is. Akik életének rövid multját ismerték, jellemtelemeknek tartották.

Sokat szeretett, de esküjét még egyszer sem tartotta meg. Mindent ígért, hanem a beváltás elől rendszeren megugrott, ügyesen kisiklott.

A nagyváradi kis leány még mindig várja, hogy eljön érte és nőül veszi. A debreczeni, a kolozsvári szép barna még folyton eped utána. És hány és még hány! . . .

Szegények! hiszen annyit csak el nem vehet egyszerre!

Málnayné leltem, kegyed is hiába várja Lászlófi, hiszen megcsalattam férje mindent megtudott. Ez a tudat pedig hatalmas intelem Lászlófiának. Nem jön többé oda vendégszerepelni.

És most Rétfalvy Irén a kiszemelt áldozat. Nem volt nehéz a fiatal, szép leány szívét egészen megnyerni, mikor titokban imádtá már, rajongott utána.

Nem oly nagy magyarfaló itt a nép, mint amilyenek néha látszanak; jó, barátságos emberek, csak értekezni tudunk velök.

Mikor itt is megtelt tudóm a friss levegővel, megállott a kocsi; leszálltam, szedtem a sziklák közül kinőtt zöld fűvet, néztem a Zsil hófehér habjait, ehhez illesztettem kalapom piros pipacsait és jól esett itt is feltalálni a magyar nemzet legszebb színeit . . .

Zsebeimet tele szedtem apró kavicsokkal; ezek képezték nekem a Romániában meghonosult „dulcsaszat“; halomra gyűjtöttem vad vaniliából csokrot kötöttem, kellemes illatja tulszárnyalta mind megannyi társnői búbját; poharammal csempésztem az idegen föld vizéből. Itt meg azon képzelődésem győzött meg, mintha a magyar forrás vize lágyabb, édesebb lenne; felillant a vágy bennem, időből tovább egy percet se vesztegetni drága hazám határán kívül, és a legközelebbi fordulónál visszahajtottunk.

Nem állhattam ellent, midőn újra a két román őrkatonára elé tértünk, hogy le ne szálljak a kocsirol közéjük. Megköszönvén szives átengedélyüket egyúttal megkereltem, felbogarozott fenyőgalyaikat megdedzsmálhatni, mintegy emléket hozva magammal onnét is azok számára, kikkel gondolatban megosztottam elfelejthetetlen utam gyönyöreit.

Egy darab román kétkrajczáros pedig megváltottam talizmánomul, cserébe hagyván helyette magyar pénzt; s amíg a magammal hozott rézpénzen keresztül velem sugározni a románok szives jó indulatát, addig az általam kísérelt, otthagytott mágnese vajmi több magyar érzelmét vonna maga után.

Penelope.

Különbén Irén elsőrangú szerepeket adott. Nem annyira játéka, mint igen kedves színpadi alakja által nyerte meg a közönség tetszését. Pompás vonzeró volt. A nők irigyelték szépségét, kecsességét.

Irén azt hitte, hogy Lászlófi embere lesz szavának — nőül veszi. Ez ajk nem hazudhatik. Hiszen ugy szólván már együtt is éltek, oly szoros volt a viszony. De minek nincsen vége! A szörnyű kiabrándulásnak pedig előbb-utóbb be kellett következnie.

És ez különösen akkor mutatkozott, midőn Árki Ilon vendégfellepte megtörtént. Irén versenytársat kapott nemcsak a színpadon, de szerelmében is. Két csapás érte egyszerre a szegényt.

A gyorsan szerződöttetett új tag játéka sokkal drámaibb volt, mint Iréné. Bár szépség dolgában nem versenyezhetett vele. A kínos válság beállt igen rövid idő alatt.

A közönség választott. Azért Irént is szeretete látni, de Csikvári Ilont hallgatni, érte lelkesülni, élvezni drámai játékának nagy hatását jobban szerette. Annak tapsolt, ennél tombolt.

Ilon nagy gondot fordított toilettéjére. Oly izléstelenesen tudott öltözködni, oly művészi ügyességgel tudta arcát kifesteni, hogy Irént gyakran egészen elfeledtette.

Bár hiúságát nagyon megsértették, azért nem esett kétségbe. Hiszen bőven van kárpótolva boldog szerelmével. Már hitegetni kezdé magát.

— Jól van, azért felveszem a kesztyűt; e nő elem dobtá, harczolok vele! Boldog szerelmem segíteni fog a közös nehezségeiben. Biztatni fog az elcsüggedésben. Nagyobb fáradságot, gondot fogok ezental egy-egy szerepemre fordítani. Ha kell, hát éjjeleket áldozok fel a betanulásokra. Toilettém pedig, kerüljön bármennyibe, még fényesebb lesz, mint az övé. De Csikvári Ilon nem csak a közönséget hódította meg, de Lászlófi is. Különbén természetében lévén a változatosságot szeretni, most legjobbnak látta az alkalmat, hogy Iréntől szabadulhasson s hogy Csikvárihoz szegődjék. Halálig sérté, midőn előtte Ilon játékát dicsérete.

— A művészet új csillaga tűnt fel benne, édesem — mondá jelentőségteljesen Lászlófi.

— Hagyjuk ezt, Aladár; ne a színészettel foglalkozunk. Beszéltsünk inkább szívünket. Oh mondá, szeretsz-e még mindig oly nagyon, mint ezelőtt?

— És te? — szólt kitérőleg.

— Jobban, mind eddig! De mondá csak, szeretsz-e?

— Szeretlek! — mondá minden melegség nélkül.

— Oh, akkor miért nem ölelsz? Miért nem árasztod el forró csókjaiddal szomjas ajkamat? Miért nem beszélsz oly elragadóan, oly kedvesen, mint ezelőtt, midőn oly boldoggá tettel, annyira elragadtál?

— Nem érzem jól magamat.

— Ugy legott orvosért küldök, Aladár.

— Ne, — ne! — majd elmúlik ugy is rosszletem!

— Lásd, miért fáradsz annyit? Miért tartózkodol még akkor is a színpadon, midőn nincs szereped? Miért nem piheusz itt mellettem? Hiszen én minden szavadra figyelek, minden óhajodat teljesítem.

— Mikor oly nagyszerűen játszik!

— Kicsoda? — szólt elhalványodva Irén s hirtelen felegyenesedett a pamlagról.

— Na, na, na leltem, azért nem kell ugy kifakadnod! A valódi művészet mindig magasatos, mindig dicsérendő.

Irén maga is restelte, hogy elárulta feltekenységét.

— Mikor tölem rablod el e perczeket, még nem vagy körömben, s az ő művészetét tanulmányozod.

— Valóban jól mondod: tanulmányozom. Végre tehát te is igazolod pályatársaim szavait.

— Műveletlen tehetség, mely néhány ügyes fogással elvakítja a nagy közönséget — szólt odavetőleg Irén.

— Csalódsz, sőt ellenkezőleg, mely tanulmányu. Képzettsége pedig nem mindennapi. Francia, angol, német szerepekre is képes ogyarant.

— Hahaha! hiu dicsekvés, mely a bámúlásra indítás eszköze. Festeini is tud, nemde? — mondá Irén erős gunnyal.

— Oh igen.

— Magam is láttam tegnapelőt este. Hát szobrászattal nem foglalkozik?

— Azt nem tudom.

— Beszélteél tán angolul vele Schakespeareról is?

— Erre még nem volt időnk.

— Ugy Hugó Viktor „Századok legendáiból“ csak idézett eszmedús sorokat? És elbeszélte párizsi diadalait, amelyekről csak ő tud? Halottam, hős költeményeket is ír. Még nem olvasott fel belőlük?

— Eddig még nem.

— Talán zeuseszerző is? De tulszerény.

— Hiába mind e guny. Ő nagyszerű. Többet nem mondhatott védelmére Lászlófi. Egy szolga jött. Levelet hozott az igazgatóságtól. Hirtelen átfutva a sorokat, örömteljesen mondá Lászlófi:

4. oldal.

— Isten veled, sietnem kell.
— Hova, hova oly gyorsan és oly nagy örömmel?
Csak nem a főnyeremény lett a tiéd?
— Nem az. Endrei vendégünk beteg lett. Regi, hatalmas szerepemet kell helyette ismét adnom. Sietek a főpróbára.
— És te még ezen örüdeni tudsz?
— Oh, hogyné, mikor vele játszhatom!
Irének még most is fülebe csengett ez: „Mikor vele játszhatik!” Ilyet mondani!
Most már nem csak hiúsága van mégsértve, de boldogsága is fel van dulva.
— Aladár nem szeret! — mondá kitörve erősen. — Csikvári elrabolta tőlem!

Öltönyét rendbe hozva, nagy karimája, tollas kalapját kecsesen fejére téve a nagy tükör előtt, gyorsan távozott a színházba. Kíváncsisága, nyugtalansága kergette. A próba javában folyt.

Irének egy couliusa mögött állt meg, fűrészszó szemével Lászlófit kereste.

Egy kerti jelenetet próbáltak. Sem Lászlófit, sem Csikvárit nem látta a színpadon. Amint így gyötörő kíváncsisággal hallgatódzott, a couliusa másik felén sutogást hallott.

Mint megváltozott most egyszerre! Elfojtott lélegzettel figyelt, fejét is kissé előre nyujtva. Hamar eléje tárult a való.

Lászlófi sutogott Csikvárihoz. És ez nincs a darabban! Ez valóság. Ez nem játék.

— Oh, fogadja el — mondá Lászlófi halkán — e reménytelen szívet.

— Ugyan menjen, ön igen követelő, barátom, miért e kellemetlen zaklatás?

— Ugy hát mikor nyujtja az a boldogságot, hogy válaszát megkaphatom?

— Holnap estélyt adok, előadás után szívesen látom.

Tovább nem beszélgethettek, mert a rendező lépett melléjük, figyelmeztetvén a közelgő nagy jelenetökre. Hiszen az is elég volt, amit hallott. E felfedezésre Irén képes lett volna most a legnagyobb botrányt előidézni, de mérséklé magát.

Haza érve, íróasztalához ült s a következő levelet írta:

„Mindenem!
Nem mulaszthatom el, hogy azt, akit a végtelenségig szeretek, téged, életem üdvét, ne értesítsek e szomorú hírről.

Aladárom, beteg vagyok... Nagyon beteg... Ebéd előtt még semmi bajom se volt, mint tudod. De alig keltem fel az asztaltól, szédülést éreztem, ugyanígy, hogy hirtelen orvosért kellett küldenem. Az orvos már nagyon rosszul talált. Alig tudtam megmondani, hogy mim fáj. Az erős láz teljesen legyűrt. Most egy kissé jobban vagyok, de belül éget valami... erősen. Az orvos csak azt mondta, hogy meghűlés az egész, de én azt hiszem, tüdőgyulladás. Nagy Isten! oh még ne, még ne kívánd, hogy meghaljak!... Előadás után várlak. Oh, jöjj minden bizonynyal, mert ha már kell, ugy melletted haljak meg egyetlenem!...
Ezerszer csókol a te hű Iréned.
Borítékba tette és ráírta a címet. De nem küldte el. Még korán volna, gondolta.

(Folytatása következik.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALÁN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraiból rendeltek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát fogyasztóknak postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, mintákat pedig posta fordultával küldenek: HENNEBERG G. selyemgyáral (es. és kir. udvari szállító) Zárthelyben. — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 1

871—1898. bgrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró-ság V. 279—1898. számú végzése folytán dr. Farkas Béla ügyvéd által képviselt szászvárosi öv Kövendi Józsefné javára zalathnai Lajos István ellen 350 frt tőke, ennek 1898. évi május hó 23. napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 36 frt 82 kr perköltés követeles erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 898. 11. foglalt és 604 frtra becsült, a foglalási jezőkönyv 1-től 197 tételéig összes bolti fűszer és rövidáru, likörök, üveg és porcelláneműek, összes üzletberendezése és különböző háziutóráiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatkak.
Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró-ság idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán

és üzletében Zalathnán leendő eszközésére 1898. aug. hó 23-ik és következő napjának d. e. 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatkak fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az árverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.
A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.
Kelt Abrudbányán, 1898. évi aug. hó 6. napján.

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

1545 1—1

1508—1898. tkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Kesztner Mihály és neje végrehajtást szenvedők ellen 85 frt 03 kr s jár. iránti végrehajtásos ügyében a monori 189. sz. tjkben A + 2 r 646 hr sz. ingatlanokra 7 frt: + 3 r. 1865 a hr. sz. 23 frt: + 4. r. 1594 a hr. sz. 26 frt: + 5 r. 2234 hr. sz. 26 frt: + 6. r. 3242 hr. sz. 10 frt: + 7. r. 3411 b. 3413 hr. sz. 56 frt: + 8. r. 3936, 3937 hr sz 9 frt: + 9. r. 4087 hr. sz 6 frt és 10. r. 5548 hr. sz. ingatlanára 144 frt megállapított kielégítési árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 3-án d. e. 10 órakor Monora községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kielégítési árban alul is el fognak adatkak.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kielégítési árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-

nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
A kir. bíróság telekkönyvi kiadóhivatala.
Balázsfalván, 1898. évi június hó 6-án. Haubensild,
kiadó.
1547 1—1

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
oilághírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharaként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben
Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinnal szemben

Szivattyukat

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési
és egyéb nyilvános czélokra kéz-, jár-
gány- és erőhajtásra.

Tűzfecskendőket

városi, községi, gazdasági és gyári
tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büszmentesen működő pöczegödör-tisztító készülékeket, utcai öntöző kocsikat, sárkaparókat
— készit és ajánl a —

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvénytársaság (ezelőtt WALSER FERENCZ)

Budapest, VI., Külső Váci-ut 45.

1878 34—40

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Könyvnyomda.

Telefon sz. 5. 6.

Könyvkötészet.

A Nagyenyedi

Könyvnyomda és Papíráruhágyár

Részvénytársaság

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hason-
nemű vállalattal versenyezni ugy a munkák olesó árai, mint azok izléses kiállításai tekin-
tetében

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai sze-
rek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzők,
rajzeszközök, festékek, ecsetek, rajztáblák, rajztömbök, törölógummik, szivacsok, **könyv-
fáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre**, **hírlapokra** és **folyóiratokra** elfo-
gadtatnak s pontosan teljesítetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olesó árban és
pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen,
hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.

Aki tehát olesón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk
kiadóhivatalához.

Nyomatványraktár.

Iroda: Főter 38.

Írószer-kereskedés.

Előfizetés

helyben házhoz
post
Egész évre
Fél évre
Negyedévre

Hirdetés

□ centiméter
40k és gyárosol
ben

Bélyeg

Nyílt te

(L. L.) A

ták fenn a
és államalk
nemzetek
jának egy-
feriak ilye

Az emlé-
sitője pedi-
kértjenek
képzetet d
kok óriaso

A törté-
keletkezik
tekok fény
alakká ma
valósággal

Ilyen k
királyunk
mulatos ak
lizáció ut

Ó adott
ezer eszt
ránk örök
séges raga
események
egy kétség
feltetlenül

Ó hagy
feltettebb
melységes
hófolattal
lamennyie

Három
Szent Istv
teszi s kö
S amike
benne eze
esztendőbe
volna szen

Legyen
ket az ó
dekozta!
Legyen
pecsételé
való törhe

„Magy

Ifjakkó
sem végz
hatásu n
által alap
tagja.

Szent e
s nemzet
teni meg
akadályoz
adta kez
leküzdése

Akadál
Az elő
den idej
dús jöve
hallottak

A köz
érintkezi
ken és a
nyos élet
telenség

Elhez
A főne
rasztot s